

Větrník

pondělí

9.10.1995

První odjezd

Křenkoví málem ujeli

DNEŠNÍ PROGRAM

9:00 rozborový seminář	malý sál
11:00 přípravný výbor	kužárna
13:00 KPR	Větrov
13:00 klub režisérů SČDO	školní družina
13:30 loučení DS Horšovský Týn	malý sál
14:30 vítání DS z Francie	MŠÚ
15:00 vítání DS z Francie	před divadlem
16:00 představení F.F.Šamberk	
DS Libice :	
Blázinec v prvním poschodí	velký sál
19:30 představení F.F.Šamberk	
DS Libice :	
Blázinec v prvním poschodí	velký sál
21:30 zasedání poroty	kužárna
21:30 rozbor představení KPR	půdička
22:00 společenský večer	
hudba HB	hasičská zbrojnice

Recenze

Divadelní soubor MKZ z Horšovského Týna se včera představil s inscenací konverzační komedie italského autora Aldo de Benedettiho Třicet vteřin lásky. Je to jeden z mála amatérských souborů, který se žánru konverzační hry věnuje programově a systematicky a je třeba říci, že je to na jeho výsledcích vidět. Od Příliš počestné ženy, kterou zde před několika lety předvedl, k letošní inscenaci udělal obrovský krok kupředu.

Horšovskotýnská divadelníci hrají text bez výrazných úprav, s plným pochopením pro žánr. Základním výrazovým prostředkem tohoto žánru je slovní jednání. Je třeba nadsázky, paradoxů, ironie, smyslu pro pauzu a pro pointu. To všechno dnes již ovládají velmi slušně, ba některé i na opravdu vysoké úrovni (jmenujme například Václava Kuřeše, Vlastu Langovou či Jana Lengála). Vědí, že nelze psychologizovat, ale předvádět typy jednoduše nastolené několika

základními rysy. Vědí, že text sám o sobě je pouhou jednoduchou anekdotou a že velmi záleží na tom, jakým způsobem autor fabuluje a jakým způsobem jej oni zahrají. Dnes už bez rozpaků dokážou vyhrávat trapasy, které jsou nedílnou součástí konverzačních komedií, dokazují smysl pro pointu, téměř nic jim nepadá takzvaně "pod stůl".

Nejzdařilejší je komedie ve třetím dějství, kde kromě přesného časování v temporytmu přibývají i některé působivé mimoverbální situace. Zato první část představení byla včera trochu přehlčena příliš prudce nasazeným tempem bez výraznějšího vypíchnutí uzlových bodů.

Shrneme-li tedy hodnocení inscenace divadelního souboru z Horšovského Týna, dospějeme ke konstatování, že jeho práce v oblasti žánru konverzační komedie je účtyhodná a že máme co dělat s velmi zdařilým představením.

-ex-

Dopoledne v Krakonošově hospůdce

První diskuse o představení. Na tapetě je Karolinka a Dům na nebesích. Pomalý a rozvázný rozjezd zajišťuje tajemník poroty Milan Strotzer. Debutant letošní poroty Vláda Dědek pak provádí "výkop" a zadává podnět k další diskusi o zhlédnutém představení. Jde na to dramaturgicky, od úpravy, vyčítá schematicismus, absenci lidskosti... Jde řeč o motivacích, o situacích, o bonmotech... Taký o žánru (fraška, groteska...) O jednostrannosti a jednoznačnosti... KOPŘi jdou do toho natvrdo, neberou si servítky. Sál je plný, tu a tam někdo i stojí. Pak to končí. Šeptá mi Petr Vaněk, že si není jistý, zda byly dostatečně důrazně zmíněny základní problémy, zda bylo režisérovi jasné, kde je zakopán pes. Krčím rameny, nevím. Uvidíme příště.

-ex-

Vondruškova Libice

"Po sedmi letech jsme dali znovu soubor dohromady. A jsme počtvrté ve Vysokém, což jsme nečekali, neboť hrající část souboru jsme dali dohromady téměř z celých Čech. Hraje s námi Slávka Hubačíková z Vysokého,

Ve Vysokém hrajeme sedmou a osmou reprízu. Doma publikum přijalo náš návrat dobře. Mnohokrát mě v letech zastavovali známí, kteří se ptali, kdy zas něco dáme dohromady, přesto, že se v Libici koná každoročně a po několik let FEMAD, dnes přehlídka divadla pro děti, dospělému publiku se divadla příliš nedostává, ani v sousedních Poděbradech, kde několik let nefunguje Divadlo Na kovárně. Chci však říci, že v posledním období se obrovsky zvýšil zájem libických dětí o FEMAD, i dospělí na některá představení najdou cestu, letos se publikum do sálu mnohdy nevešlo.

Obnovená činnost souboru nás chytila, i ti "dojiždějící" mají chuť pokračovat, dokonce už další dvě členky z Libice se nám přihlásily. Takže se nám podaří fungovat tak, aby každý rok byla jedna premiéra."

Tak to mi vyprávěl Jaroslav Vondruška, neodmyslitelná tvář

vyšoké přehlídky. Vobskočák, kamarád, divadelník, který se nenechal zlákat politikou, aby nohl dobře dělat svou profesi projektanta a taky a možná především divadlo, jež ho sice neživí, ale pro něž žije. -sg-

Tisková oprava:

Mirek Fišer z Nymburka, Miloš Novák a Vladimír Frančík z Poděbrad. Kromě toho občas přijede i Vláda Dědek, protože jako režisér taky hraje a sám sebe nevidím a ono to potřebuje ještě někoho, kdo tu práci nezátíženým okem prohlídne.

Před sedmi léty jsme končili pohádkou Tři bílé šípy, nikdo nechtěl dál režírovat, já měl jiné povinnosti a jako by se čekalo až se tomu budu moci znovu věnovat. Jenže původní soubor se už jaksí nesešel, proto ten "celonárodní" tým. Zkoušet jsme mohli jen o víkendech, páteční večer, celá sobota až do noci, v neděli do oběda.

Pavel Štoll, o němž jsme včera napsali, že byl na fernetu třikrát se ostře ohradil proti našemu tvrzení. Nebyl na fernetu od horšovských (tedy grátis) třikrát, ale prý sedmnáctkrát(!). Nalito mu však bylo pouze jednou a pak byl pouze odháněn, ke konci dokonce zaháněn. Zmínka ve věrejším Větrníku ho však přiměla vyžadovat další dva fernetu po pořadateli, resp. redakci Větrníku a podává toto jako pokus o smír. V případě, že mu nebude nalito počene to soudní cestou a žádá milion Kč za nepravdivou zprávu o své osobě. -sg-

Svou káru táhneme si sami

(rozhovor se Svatkou Hejralovou)

Divadelní spolek Krakonoš má asi 113 členů, z toho víc než polovinu aktivních (až se z nich kouří) - a na krku budovu. Krakonoš je totiž od roku 1991 právním subjektem sakumpikum, občanským sdružením, spolkem. Snad prvním svého druhu po "Velvet revolution", určitě jedním z prvních v zemích českých vůbec, napřesrok oslaví 210 let od svého vzniku.

Milá Svatko Hejralová, jak se ta kára táhne?

"Nesnadno, ale šťastně. Máme jednu nebo dvě premiéry do roka a představení podle zájmu, kam se podaří zajet a tak. Ale máme taky na starosti budovu Krakonoše, která je v našem majetku a jsme tomu rádi, bez ní by to nebylo ono a neměnili bychom... Nikdy nám vlastně patřit nepřestala, v pozemkových knihách byl vždycky vlastníkem Krakonoš, my jsme se jen po revoluci chopili uživatelského práva, takže pokračujeme ve vlastnictví předků a snažíme se ho ochránit a zúročit!"

Přispívá vám radnice, která v minulých dobách provozovala budovu jako kulturní zařízení města na jeho provoz?

"Ani korunou. Město přispívá dvaceti tisíci na přehlídku (její celkový rozpočet je cca 300 tisíc, pozn. red.), jinak se o všechno musíme postarat sami. Co se týká přehlídky dostáváme grant ministerstva kultury (70 tisíc.) a čtyřicetitisícový příspěvek Okresního úřadu, zbytek darují sponzoři a nemalou částku investujeme sami, vlastní prací, provozem kuchyňky a malého sálu, výnosy ze vstupného..."

A jak táhnete provoz divadla Krakonoš, o nějž se musíte starat celý rok?

"Co vyděláme, to utratíme, elektrika, voda a podobné režie stojí kolem šedesáti tisíc. Šetříme, na zkouškách se netopí jen na generálku a když přijdou

diváci, mrzneme, všude všechno vypínáme, prostě jako doma, když to jde z našeho. Teď v průběhu přehlídky žije dům naplno, ale když to skončí tak taky nespíme, pronajímáme divadlo na svatby, zlaté svatby, koncerty, kurzy, taneční školy, hraje na malém sále loutky, dětský den, plesy, tancovačky, sice neradí, ale je to zisk. Nemáme žádnou pracovní sílu, všichni všechno dělají grátis. To třeba nemůže pochopit finanční úřad. Když podáváme daňové priznání, tak se podivují, že nikoho neplatíme. Pochopitelně odvádíme daně z činnosti na které musíme mít živnostenský list. Od sponzorů získáme peníze jen na konkrétní věci, na přehlídku, na dětský den, jinak si musíme pomoci sami. Výtěžkem z představení, z bálů, v poslední době jezdíme do Harachova a Rokytnice s krkonošským folklorním pásmem.

A to je výnosné?

"Je. Využíváme turistické klientely. Dělá to asi dvacet lidí, program trvá hodinu, tanečky, krkonošské písničky, ukazujeme jim staré zvyky, ale taky výrobky, staré lyže, sněžnice, ukazujeme naše loutky, Krakonoš chodí mezi lidmi, vozíme je na trakaři, Pepa Kučera chodí s flašinetem, německý či belgický turista se může zbláznit. A my jsme si tím už vydělali na otop a teď vyděláváme na celý rok na světlo. Z odvádění daní máme trochu zamotanou hlavu, protože nikdo pořádně neví, co je příjem zdanitelný a nezdanitelný - zákon praví, co se daní a co ne, ovšem my, jako občanské sdružení máme mnoho věcí ve statutu a daně bychom tedy platit neměli. Ale vždycky se vejde do nezdanitelných padesáti tisíc. Přehlídka sama je však pro spolek nesmírně zisková věc. Ovšem za tuto cenu: týden na ní třicet lidí pracuje bez nároku na mzdu, zisk z hospůdky je majetkem spolku a "cestovní ruch" při přehlídce tak zaplatí např. celoroční topení."

Před rokem 1989 jste byli souborem při kulturním zařízení MNV, nyní jste se osamostatnili. Vzpomínáte na ty časy, měnili byste?

"Ani náhodou. Jsme pány ve své vlastní budově a nad to není. Lidí máme zaplatbůh dost, i těch mladých, začínajících, každý, kdo může, přikládá ruku k dílu a přináší i základní finanční vklad. Na začátku jsme dokonce každý přispěli, minimálně stokorunou a to je takový zlatý fond Krakonoše, na který nesáhneme, kdyby náhodou jednou bylo strašně zle. To je naše jistota."

Co bys vzkázala souborům, které dodnes třeba žijí v konfliktu se zřizovateli a v existenční nejistotě?

"No, je to hodně tvrdý. Ale

před devíti lety tu byl belgický soubor a my jsme tenkrát nechápali o čem hovoří, proč třeba s sebou vozejí všelijaký panáky - byli to sponzoři. Říkali nám, my si děláme divadlo ve svém volném čase a za svý, nikdo nám nepřidá. Dnes už to chápeme docela dobře. Je to tak, není to snadné, ale každému bych doporučila, ať to zkusí. Když se o pravdu chce, tak se to dá utáhnout. Nejsou v tom totiž jenom peníze. Stojíš-li o to, aby ochotnické divadlo v této podobě žilo, jde to."

Děkuji za rozhovor. Od zítřka začneme v pěti dílech uveřejňovat pojednání o tom, jak si založit spolek, jak shánět peníze, jak jednat se sponzory. Kapitoly budou mít název "Na vlastní nohy!" -sg-

Libice po sedmi letech: vedle Slávky a Vondruškových i pan libický starosta (s vousy)

Na slovíčko se starostou

Co pro vás znamená cesta s Libickým souborem na národní přehlídku, zeptal jsem se starosty Libice nad Cidlinou.

"Nikdy jsem na podobném podniku nebyl, soubor mě pozval. Ani jsem dříve neměl příležitost poznat ochotnické divadlo. I když jsem o libickém souboru

věděl a moc se mi líbila hra, kterou u nás uvedli. Rád se také podívám na Horšovský Týn, třeba budu moci srovnávat."

Jsem rád, že se libický soubor dal znovu dohromady a že bude pokračovat, jsem rád i z návratu Vojana na Vysoké, je to návrat do jejich divadelního světa, v němž byli před lety úspěšní. -sg-

Vyznání Libických

(tluumočil Jar. Vondruška)

Chci vám jenom říci krátce,
poji milí,
že vám moc děkujem
za tuto pěknou chvíli.
Za milé přivítání,
za vřelé stisky rukou.
Věřím, že tím to všechno je,
že naše srdce
pro stejnou věc tlukou.
Že naše velká láska k Thalii
se z našich srdcí nevytrácí,
proto se v tato místa,
téměř posvátná,
jak (Bumerang)

náš soubor vrací.
A máme pocit,
že za to také může
ten (Dvojité tep srdce),
který nám všem osudem
do vínku byl dán
a z vysockého jeviště
s velikou pokorou a láskou
je tento souzvuk rozdáván.
A (Jak rozesmát princeznu)
vám naposled náš soubor
Vojan hrál.
Letos máme jenom
skromné přání,
by vám všem
(Bláznivec v prvním poschodí)
upřímný úsměv
na rtech vyvolal.

Tihle se Krakonoše nebáli

Pochvala hasičům

Sice se hasičské dobrodružství říká mezi ochotníky všelijak, zkrácené dobrodružství, vyskoky hasična nebo dokonce hasičárna, ale věřte, že je to vždy označení s láskou. Protože tam kypí přehlídkový život. Tam, opečováni trpělivými místními hasiči, tráví ochotníci zbytek dne a chvíle nad ránem v tomto týdnu který nemá normálních hodin... Snad to paním a pánům hasičům oplátí svatý Floriánek, protože ochotnických svatých moc není.

-sg-

Znovu Horšovští medvědi

"Medvědi v Horšovském Týně nemají sice s divadelním souborem nic společného, ale stejně jako on proslavují město. V zámeckém příkopu jsou asi dva roky a Horšovský Týn se jich ujal proto, že jejich majitelé se o ně dobře nestarali. Jejich příchod do města provázela dokonce Marta Kubišová. Ale v našem souboru na medvědy málem došlo, před časem jsme chtěli dělat pohádku o třech medviďátech", to mi prozradily tři horšovskotýnecké dívky, pohádková režisérka Gábina Vašková, Eva Langová(19) a Ivana Malá, včera citovaná kandraska, které je nikoliv devatenáct, jak jsme mylně uvedli, ale teprve šestnáct let.

-sg-

Nejmladší účinkující

Zřejmě nejmladší z vystupujících na letošním Krakonošově divadelním podzimu je Barborka Nesvadbová, malá "vrabčáčka", které byly v červnu teprve dva roky. Poprvé vystoupila právě dnes při vítání a tak moc se bála Krakonoše, že utekla mámě do náruče. Předtím ale, se slzičkami a úkosnými pohledy na balkón, srdnatě točila svůj taneček. To se se to krakonošákům hraje divadlo, když si napřehlednutelné hvězdy pěstují takhle od mala.

-sg-

České divadlo v Chorvatsku

O něm jsme si povídali s Vládou Dědkem z Mělníka a s Jiřinkou Staňkovou z Daruvaru. Všechno vlastně vzniklo tak, že loňský Jiráskův Hronov navštívili čtyři lidi z Chorvatska a požádali Milana Strotzera o metodickou pomoc. Důvěru dostal Vláda Dědek a odjel vést seminář.

Tak jsme se mohli dozvědět, že napojení na české amatérské divadlo existovalo před 2. světovou válkou a bylo vlastně navázáno až nyní. Tím vlastně chybí celý český repertoár od té doby. Krajanů je v Daruvaru a okolí okolo 12 tisíc a ve všech sedmi českých vesnicích i v Daruvaru se snaží hrát divadlo. Je to i prostředek jak udržovat znalost českého jazyka. (Trochu to mně loutkáře připomnělo po venkově kočující lidové loutkáře a dobu národního obrození u nás.)

České divadlo má v Daruvaru dlouhou tradici. první představení se hrálo před 170 lety a od té doby se zde hraje pořád. Mají české školy a sdružení Jednota vydává stejnojmenný časopis, pro děti pak jiné sdružení časopis Koutek. Chybějí jim nejen sou-

časné české texty, ale i režiséři. Od nás si vloni přivezli Daňkovu hru Žena v trysku století a doufají, že díky Vládkovi vzkřísí české divadlo ve větší míře. Hrají většinou v tzv. besedních domech, které jsou podobně víceúčelově vybaveny jako bývaly naše sokolovny. Na divadlo dostávají státní příspěvek - skromný sice, ale dá se s ním vyjit.

Ještě před závěrečným pokřovením Vládkovi a Jiřince za zajímavé vyprávění nabídli našim krajanům divadelníci z Městčka Trnávky a posléze i z Táboru starší techniku. Sklidili za to potlesk sálu. A věřme, že tato jejich inspirace nezůstane dále bez odezvy.

Změna!

Představení Písně o lásce a smrti korneta Kryštofa Rilka, ohlášené původně na pozdní úterň večer, se odehraje v úterý odpoledne v 16 hodin v restauraci na Větrově. Vybrané dobrovolné vstupné bude poukázáno na účet přípravného výboru KDP.

Vobskočák zve

své členy na valnou hromadu, která se bude konat ve čtvrtek od 17 hodin v Krakonoši. Pro nečápalové budeme tuto informaci pravidelně opakovat!

Nestoři a kandrdasové

Miloš Novák (19)

Libice nad Cidlinou
Začal jsem v osmi letech v dětském souboru v Poděbradech, pak jsem hrál v souboru "Jiří" s panem Pavlíčkem, teď ale nehrajeme, protože nám zbourali divadlo. Divadlo taky hraje moje maminka, a před rokem mě oslovit pan Vondruška z Libice. Dělán to hrozně rád, protože lidi, kteří mají něco společného s uměním, tak mají úplně jinak prožitý život. Nejkrásnější na tom je, když přijdete na jeviště a víte, že musíte, právě teď. Kontakt s divákem, to je pouze divadlo. Hned po základní škole jsem chtěl na konzervatoř, ale nevyšlo to, studoval jsem pak gymnázium, ale už bych to nezkoušel, takhle amatérsky hrát divadlo mě těší. Potkávám své známé v jiném světě.

Slávka Hubačiková (59)

Libice j.h.
K divadlu mě dovedli moji báječní rodiče, měla jsem maminku báječnou ochotnickou herečku, tatínka zpěváka a muzikanta, hrál na housle a heligonku, hezky spíval. Já jsem měla to veliké štěstí, že jsem vyrůstala ve velice laskavé rodině, byla jsme dvojčátka a rodiče na nás měli čas. Tatínek každou středu a sobotu večer sedl k heligonce a zpíval a my holky dvojhlasně. Dodneska spousta těch písniček, které znám, mi připomíná tatínka. My co děláme divadlo, nemůžeme bez něj být. Přináší nám to hrozně pěkných prožitků ve společenství, který ti rozumí. Dodnes nemám televizi a je pravda, že si mnozí myslí, zda jsem v pořádku, když ji nemám. Jenže já u ní zase nemusím zkroutená spát, to jde raději do postele. Divadlo mám ráda a i když dělám spoustu pořadů sama, mám raději, když nás je horda. A proto mám raději přírodnější život, třeba s těmi Vrab-

čáčky, chodím s nima po Vysokém, po Borovský skále v Pasekách, vyprávím o chaloupkách, kdo kde bydlel, kam jsme chodili pro kozi mlíko... Myslím si, že v těch dětech to zůstane a možná, až dospějou, že si řeknou, bylo to s tou Slávkou hezký.

-sg-

Kandrdas Vláda Dědek

Tedy jenom jako člen poroty KDP, v níž vystupuje poprvé. Účast v ní přijal s rozechvěním, přestože je ostříleným porotcem mnoha přehlídek subordinérních.

"Teď, po svém prvním vystupu na porotcovskou Sněžku mám už pocity dobré, ale noc byla strašná. Ty sny byly zoufalý. Nevím jestli za odměnu nebo za trest jsem dostal za úkol "výkop". Na několikrát jsem vstával, abych si připravil nějaký poznámky, a to jsem ještě na několikrát šel taky spát. Šel mi před očima takový film, jak jsem vlastně tuhle přehlídku začínal, na prvním ročníku jako režisér, před pětadvaceti lety, pak jedl jako pozorovatel, což bylo pohodlnější. Zakopal prohlásil, že už je na porotování starý, tak to padlo na mně. Já jsem o půl roku mladší. Ale nebyl to stranický úkol Vobskočáku, já jsem se toho ujal s vědomím, že porota potřebuje omladit. Zakopal nebyl odvolán Vobskočákem za trest, jak šíří bulvární tisk, pravda je, že jsme ho chtěli uplatit, ať vydrží ještě do smrti, aby měl pomník. Zvažujeme sice, že ve stanovách Vobskočáku bude účast člena v porotě za odměnu nebo za trest, možná, že o tom bude jednat i čtvrtěční valná hromada, ale ještě uvidím, jaké prebendy přinese moje účast v porotě, pak bych návrh, který chci předložit zároveň vetoval. Vždyť jsem si porotcovské místo tvrdě vysloužil svým podílem na stárnutí Zakopala. Možná, že však nasadím obálkovou metodu."

-sg-

Po (doteky)

Inovace!?

Pokoušel se o ni včera na schůzce přípravného výboru Vláda Dědek. V porotě fungoval sice perfektně, nicméně prý stále ještě ze spaní. Ovšem navrhovaných 9.30 hodin nebylo uznáno za vhodný začátek rozborového semináře. Stejně se prý vždycky najde někdo, kdo ještě nebo už spí. Můj redakční kolega Saša, nepokrytě straníci chronickým

také volali na dr. Strotzera "jen se neposer!" A to tam byla mládež. Přestože, jak mi sdělila předsedkyně přípravného výboru, měl tento člen zmíněného orgánu vyslovení předmětného slova dovoleno, účinek předčil očekávání. Závěr ceremoniálu se nesl v duchu urážek, z nichž nejtvrdší pronesl další člen přípravného výboru, jistý Ondráček, který pravil, že Libici by bylo třeba vyvraždit, tradice je tradice.

Zajíc

spavcům, podal také zlepšovací návrh: některá představení by se mohla krátit. Předpokládám, že je naprosto jedno která a jak, když jde o měřítko chronického spavce. Nad tímto návrhem se však přípravný výbor KDP přece jen zamyslel, zatímco naprosto odmítl Sašovu teorii o pořádání přehlídky na jaře, až oschnou meze. V éteru se totiž proslýchá, že i "kopno" není k zahoezení. A barevný podzim?!

Takže jakákoliv mezní situace (rozuměj: situace týkající se meze či její náhražky) bude prý vždy vyřešena pro blaho všech.

-ex-

nikoliv v pytli, ale na semináři. Povede jej v pátek 13.10. od 10.30 hodin v malém sále Krákoně a bude se týkat autorského zákona a autorských práv. Zajíc je Vladimír a do nedávna působil v královéhradeckém Draku. Bude nás zachraňovat, abychom se nedostali do maléru, protože za "loupež" textu bychom mohli vyfasovat až pět let... Pokud se mu nepovede dostatečně nás vzdělat, zavazuje se PhDr. Milan Strotzer jménem ARTAMA uvažovat o koncepci a pořádání přehlídky ve všeženském zařízení. Zatím nemá jasno, zda se tak uděje ve

Vobskočácká pošta 1

Nenasly se klíce stop představení vobskocaku prelozeno z utorka na patek 21.15 hodin stop vondracek stop

P-elektronika!

Jinak Zdeněk Pokorný! Je

jedním z dalších nenápadných

sponzorů přehlídky. Uvolnil celého jednoho pracovníka a po nocích přivážel polystyrenové desky pro výzdobu.

-ex-

Seš nákej chytřej,

jen se neposer!

Tak tohle slovo včera třikrát vypustil při vítání libického souboru jistý pan Strotzer, a to si říká doktor. Navíc svým projevem naváděl i stovky diváků, kteří, jak jinak, tento projev vulgárností kvitovali se smíchem, ba s úsměšky a mnozí

Valdicích, v Ruzyni a nebo na Borech.

P.S. Soutěž bude společná pro všechny stupně nápravné výchovy. Za eventuální ztráty na životech

neponese ARTAMA zodpovědnost.

S_polek T_echniků

D_ivadla K_rakoně

Vážení přátelé, vyhlašujeme soutěž "O hodně hodnotných cen". Kdo přinese cenu nejhodnotnější - vyhrává a bude mu dovoleno se žádné další soutěže o hodně hodnotných cen nezúčastňovat. V průběhu bude vhodně stanovena hodná nejhodnotnější hodnotitelská komise, ohodnocující hodnotné ceny, jejichž hodnota bude hodně závislá na hodnotě hodnotitelské komise.

-STDK-

Jak se dělá rozhovor pro Větrník? Za pochodu! (Jarda Vondruška vyzpovídáván Sašou Gregarem - nahoře).

A kdo je první u koláčů? No přece Standa Šmíd! Nejpopulárnější tvář našich fotoreportáží, známější, než krásná neznámá (dole).

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky

[illegible]

stavební firma
Vysoké nad Jizerou 350
Tel/Fax 0432 94 459

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

Brusírna drahokamů

Kvalita x rychlost x spolehlivost

[illegible]

Neratovice

Krvavá bába

Dnes to bude zabíjačkový receptis. Tady na horách se zabíjačce říkalo "švajnfest", prasečí svátek nebo prasečí festival a jídla, jak jinak byla prasecky dobrá. Ať to byla drobouka, černej bachor, krváky se šišaly, pickovina. Ta se dělala tak, že se dobře umyté maso zabalilo do chlebového těsta a zároveň s chlebem se peklo tři hodiny v peci, pak se den uleželo a mňam, mňam... S následujícím receptem nemusíte čekat do zabíjačky, občas je k dostání namísto úplně čerstvé krve i tzv. krvavý salám. Takže:

To se nastrouhaj brambory jako na sejkory, ze kterých slejeme modrou "mazauku", osolíme, opepříme, okminujeme, přidáme utřený česnek, majoránku, dvě vejce, dvě lžíce hladký mouky a vepřovou rozšlehanou krev. Všechno pečlivě promícháme. Pak vymažeme opekáč sádlem, nalijeme do něho těsto a pečeme v troubě do zlatova. Tak se to peklo při zabíjačce hned po "píchnutí" praseta.

A další soutěžní otázka. Dnes se vás ptáme, co asi znamená krkonošské počestné slovo "bimbák". Nabízíme opět tři možnosti:

- a) zvonek v horské kapliče
- b) velká mužská ozdoba
- c) hrací stroj, zvaný ariston

Ze správných odpovědí dnes večer opět vylosujeme vítěze, který obdrží Krkonošskou kuchařku. Správná odpověď na včerejší otázku zněla: "kvasňová bába" se říkalo ženské, která roznášela droždí. Knihu plnou krkonošských lahůdek vyhrál Dušan Zakopal, exporotce a expert na krkonošské jazyky.

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

8:30 představení J. Jílek	velký sál
DS Ústí n/L.: Pták ohnivák a liška Ryška	
9:00 rozborový seminář	malý sál
10:30 představení J. Jílek	velký sál
DS Ústí n/L.: Pták ohnivák a liška Ryška	
11:00 schůze PV	kužárna
13:00 představení J. Jílek	velký sál
DS Ústí n/L.: Pták ohnivák a liška Ryška	
13:00 KPR	klubovna Větrov
13:00 klub režisérů SČDO	školní klubovna
13:00 loučení DS Libice	malý sál
14:30 vítání DS Klapý	MěÚ
15:00 vítání DS Klapý	před divadlem
15:30 loučení DS Ústí n/L.	malý sál
19:30 představení Molière	velký sál
DS Sans Lien: Le medecin malgré lui	
22:00 společenský večer	
hudba H + B	hasičská zbrojnice

Větrník, zpravodaj 26. národní přehlídky vesnických divadelních souborů Krkonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Alexandr Gregar. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, tisk Petr Srna
Cena 2 Kč